

HET BOEK *BONIFATIUS IN DORESTAD*

28 mei 2016 verschenen

[Inkijkexemplaar op kok.nl](http://kok.nl)

Besprekingen

[Wijks Nieuws](#)

[Friesch dagblad](#)

[Leeuwarder Courant en Dagblad van het Noorden](#)

[Nederlands Dagblad](#)

[Oecumene.nl](#), waar Gert van Dartel schrijft:

In de eerste bijdrage van dit boek vertelt Kees Slijkerman hoe hij Bonifatius in zijn woonplaats op het spoor gekomen is en waarom hij zich zo met Bonifatius verwant voelt. (...) In het post-christelijke tijdperk is Bonifatius een inspirerend voorbeeld. Mgr. Gerard de Korte gaat nader in op de vraag naar de actuele betekenis van Bonifatius voor ons. Hij typeert Bonifatius als een strenge kerkleider, eerder een scherplijper dan een man van het compromis. Vandaag, zo stelt De Korte, hebben we meer aan een synthetische dan een anti-thetische aanpak. De Kerk van nu en morgen is gebaat bij hartelijkheid en helderheid.

Historisch perspectief

In het boek zijn twee langere en zeer leeswaardige historische bijdragen opgenomen van Luit van der Tuuk. In de eerste bijdrage schetst hij vanuit de historische bronnen leven en werk van Bonifatius. Het levert een genuanceerd beeld op van een sterke persoonlijkheid die stond voor zijn zaak en die conflicten niet uit de weg ging. Dankzij zijn goede relaties met de Frankische machthebbers en Rome is hij vooral voor de ontwikkeling van de Kerk in Duitsland van bijzondere grote betekenis. Zijn relatie met Willibrord liep weliswaar spaak, maar het is in belangrijke mate aan Bonifatius te danken dat het bisdom Utrecht zich aan de machtsgreep van het bisdom Keulen wist te onttrekken. Hoe dat precies gegaan is wordt verhelderd in de tweede bijdrage die gewijd is aan Utrecht en Dorestad.

Ds. Piet de Jong, predikant in Wijk bij Duurstede, doet een poging tot een protestantse toe-eigening van Bonifatius die vanwege de breuk tussen Rome en Reformatie in de 16e eeuw geheel buiten beeld raakte. In de missionaire bezieling en rechtzinnigheid vindt hij aanknopingspunten. Heel anders is de bijdrage van ds. Rebecca Onderstal, predikant in Cothen. Opnieuw staat de christelijke kerk voor de grens van het heidendom. De wijze waarop Bonifatius, kerkorganisator en hervormer, te werk ging, zal vandaag niet meer werken. Deze tijd, zo stelt zij, vraagt

om hervormers die het instituut kerk op een andere wijze durven benaderen en organiseren. Er zijn nieuwe vormen nodig.

Cultiveren van de traditie

De twee laatste bijdragen zijn van de professoren Vernooij en Post. Anton Vernooij ging na wat Bonifatius, hij was Benedictijn, gezongen en gebeden heeft. Kenmerkend voor het Benedictijnse leven is het geregelde gebedsleven met vaste tijden en een dagelijkse viering van de Eucharistie. Dat zal ook Bonifatius dagorde bepaald hebben. Waarschijnlijk is dat hij ook Gregoriaans zong, dat toen volop in ontwikkeling was.

Paul Post, tenslotte, gaat in het afsluitend artikel in op cultivering van de gedachtenis van Bonifatius in Nederland. Deze leefde met name in Friesland (Dokkum) op na het herstel van de hiërarchie in 1853. De bedevaarten naar Dokkum komen pas vanaf 1919 op gang. Ook Titus Brandsma speelde daarbij een rol. De devotie bereikt met het eeuwfeest in 1954 een hoogtepunt. In de jaren zestig neemt de belangstelling sterk af. Vanaf 1975 is er weer sprake van een voorzichtige opleving en toenemende interesse. De huidige belangstelling voor Bonifatius ligt niet alleen op het vlak van kerk en devotie, maar ligt ook op het gebied van geschiedenis en erfgoed, kunst en cultuur, politiek, toerisme en de aandacht voor het bovennatuurlijke.

Luit van der Tuuk, Bonifatius in Dorestad, de evangeliebrenger in de Lage Landen - 716 ISBN: 9789401907590
Uitgeverij: Omniboek Uitvoering: Paperback / softback
Omvang: 176 pagina's Afmeting: 215 mm x 140 mm x 18 mm

Eerste exemplaar 28 mei 2016 in de Grote Kerk te Wijk bij Duurstede

Aanbieding van het eerste exemplaar van het boek *Bonifatius in Dorestad* door Luit van der Tuuk aan de Utrechtse Commissaris van de Koning W. van Beek, burgemeester T.R. Poppens, scriba A.J. Plaisier en bisschop Th.C.M. Hoogenboom.

Foto midden: signeren voor twee wedhouders.